

זהו שאמר: הנני יסוד בצדיק אבן, אבן בחוזן פנתה קורת מוסד מוסד המאמין לא ייחיש (ישעה בח טו). וכל המאמין יש לו זכויות הרבה בהרבה, הוא שנאמר באברות שהיה שורש האמונה: והאמין בה' ייחסבה לו צדקה (בראשית טו 1). והנה הוא זוכה לגן עדן.

שנאמר: פתחו שעריהם ויבא גוי צדיק שומר אמונים (ישעה כו ב). זוכה לח'י העולם הבא, שנאמר: וצדיק באמונתו יחיה (חבקוק ב ד). וממי שאינו מאמין בכל אלו עלייך הכתוב אומר: לא מאמין שב מי חושך צפוי הוא אליל חרב (איוב טו כב). ואינו

זוכה לגואולה. רג'ינו תרנגול-קאמבר

זהו עצמו נקרא בשם עמידה וישיבה, הכהנה בקראת עמידה והותכלית בקראת ישיבה, שרוב הטרחות שאדם מתרחיה עצמו הן בעמידה צי' נקרא כל הכהנה לדב' בלשון עמידה, וכן החוא הלשון ועمر ואמר הוא העמידה והוא הכהנה לאםיריה, וכן מודה ונשותה שהעמידה היא הותכלות רוחנית והכהנה והנשואין הן הותכלות של הכהנה, וכן מלך שעשה מלחמה, המלחמת דיאגניזות והותכלית והוא לישב במנוחה ובכבוד קדרא ועוד העניין מלך אגוסטום, מלך אגוסטום נקרא אחר שהשיג הותכלית, שהוא כבוד מלכים צי' ביצוח המלחמתה :

ליש' לומר שcn הוּא בבריאת העולם ש'ה' ר'ק
הכונה לתכלית, וכן ה' סובב הולך כל
מי הארץ ש'ה' ר'ק והכונה ועוזרין לא הש'cn
הכונה לתכלית ש'ה' שביב' כולם את מלוחו ית'ש'cn
הרבג'ן (סוף פ' בא) שזיא' בוגות ויזירות
אלאן לנו טעם אחר ביצירת הדואונת אלאן
עלילון בתחרותים חפץ מלבד זה שיש'cn האדים
וועודה לאילו' שבאו עכ'ל'ן, ועל כן כל
שלא נperfסם וה בכל העולם הכל ה'י
אלאן האבות נמי נחשב הכרנה אך בק'יס'
כלל הכרנה בעולם גני נחשב הכרנה אך בק'יס'
יעזרים בעולם שבועלם ונתרטטם הגס בכל
ונגבוקו כל מילוט שבועלם ונתרטטם הגס בכל
יעזרים וישראל אמרו שריטה והוזע על כ'ר, ואמרו
; אלי'יאנזהו מעין לעתיד שתה' התגלות ה'
עניני כלبشر, וזה נחשב לתכלית של הכרנה
קדמתם, וזה נכוון לפאך מאן יש'ר :

...ויאמינו בה... אונישיר, גדיולה האמונה
לפנוי מי שאמר הדת הולום שבספר האמונה
שהאמינו יישראלי בה, שורתה עלייהם רוח הקודש
אמרו שירה, שנאמר ויאמינו בה, וכן, או ישיר
משה ובני ישראל וכו', רבי נחמה אומר מנין
אתה אומר שכל המקבל עליו מצוה אחת באמונה
בדאי הוא שתשרה עליו רוח הקודש, שכן מצינו
באבותינו שבספר האמונה שהאמינו צו ושרותה
עליהם רוח הקודש ואמרו שירה, שנאמר ויאמינו
ביה, וכן, או ישיר משה ובני ישראל. (מכילו)

ל'הו חורודת ב' מילג' פ' מהר' ג' ל'

זוכר הוכור. חנוי ר' חייא משל למלך שהן ר' החמת נהר^ג גטול בנו עמו, פעם אותה הקטנתו ונשבע עאיינו עטול, והוא נזכר להם ובוכה ואומר הלאו והיוון בני עמי אע"פ שטקניטים אוטוי, הדא הוא. רכובב ימי^ה חנונו במדבר מלון ארוחה אמר הקב"ה הלאו יונן בני עמי כבוי שחו במדבר שהו מלון עלי, וכרכחה^ו בית ישראל יושבם על ארמותם וטמאו אותה. אמר הקב"ה הלאו יהון בני עמי בארץ ישראל אע"פ שטטאנן אותה:

תְּמִימָה וְעַמְמָה - עֲמָקָם עֶלְיוֹן

פרק השה כב א (טט.) איז בשיר משה, קרא הוא דקמיב (וילט 22) נכוון כסאך מאוז, אמר ר' ברקיה בשם ר' אבהו אף על פי שמעולם אינה, לא נתשגב כסאך ולא נדעת בעניןaker עד שצרכו בזינך שיריה. לכה נאמר זכון כסאך מאוז. משל תלמיד שצולחה מלכחה וזכה וגשם אוthon אגוטרטו, אמור לו: עד שלא עשית תאמלחתה קנית מלך עשו צחיןיך אגוטרטו. מה יש כבוד בין הפלגה לאגוטרטו, אלא הפלגה שבד כל סלום ואגוטרטו יושב. בכה אמר ר' יוסאל, קאיות עד שליא פרה את נולך קנית אמתה משלבראות אוthon אמתה הויא, איז לא בבחכל עוזר שצולח ובקע ז עמר וונמיך איז. אבל מצערת פיט ואמרנו שירה לפוך פאו, נתשגב מהלאה וכיסאה נכוון הוי נכוון כסאך מזון, באנו ישיר.

Digitized by Google

במדרש^{טז} או ישר (שמות ט, א) הדא הו
דכתיב (תהלים עג, ב) ונכו בסאר
מאו אף על פי שמעולם אינה בביבול עומד
ולא נתיisha בסאר עד שאמור ביני שירה
כרי ע"ש. דכתיב (וחילק קי, ז) רם על כל גוים
ה. כי הקב"ה רם ומונשא מימות עולם ואין
כל העולט יכול כדאי לקבל מלכותו יתברך
שמו. וזה נקרא עומד מאחר שכן
התהותנים יוכלים לקבל בבוד מלכותו
יתברךשמו. אבל בני ישראל מכח אמונה
שהאמינו בה שהוגם שהוא רם נשא עם כל
זה לא יצא שום דבר מהשגהתו יתברךשמו
ומלכותו בכל משלחה וכפי רוב האמונה
שבהם צבו לקבל מלכותו יתברךשמו.
ובאמת גם בני ישראל מוכנים לזה מעולם
^{טז} שהכל נבראו בשכיל ישראל שנקרו
ראשית^{טז} אך שלא היו יבולין להוציא מכח
אל הפעול זה העוזע עד שנעשה בני חורין.
ובשנשלהמו בני ישראל נתגלה בבוד מלכותו
בועלם. וזה שנאמר ויאמינו בה או ישר.
^{טז} פירוש ה' היה זהה ויהיה. וזה עיקר האמונה
שהקב"ה מווה בטבע ואפס וולתו. ובאמת
מי שיש לו אמונה שלימה הוא מלא שמה
תמיד בהיותו יודע כי הכל מאותו יתברך
שמו בלבד. וזה ויאמינו או ישר:

-n o d - w h e n o l
-11-2128

שנה ב

זהו האמור אצל חז"ל "אילו אמר חזקיהו שירה על מפלתו של סנחריב היה נושא מלך המשיח". (שהשידר ר, ח). אמרה מירת הדין לפני הקב"ה: רבונו של עולם ומה דוד מלך ישראל שאמר בפה שירות ותשבחות... חזקיה שעשית לו כל הנשים הללו ולא אמר שירה

12

שבוע שנים: כ' ו' א - מ' ד' ג' ו' ט' פ' ז'

Elle, nostra vi, nō nō

הנשען בפלג ר' חייה לנטען בוהי – כי בטענו אל

אֵם בָּקָר לְפָלָזִי רְצָאת מִיחַזָּה בְּאֹתֶן לְבָנָם אֲחֵת אַתָּה אַתָּה אַתָּה
אַתָּה וְאַתָּה בְּיַהְוָה בָּרוּךְ תִּהְפֹּקֵם שְׁהָנוּ נָאָרֵיךְ אַתָּה יְהָוָה. וְכֵן אַתָּה
דְּבָרָמָיו לְמִבְּרֹר קְרֻעָה בְּאַרְצָה שְׁנָאֵל לְגַנְּבָר. וְאַתָּה אַסְרוֹר לְבָרֵר קְדוּמָה בַּיּ
קְרִילְבָּזָס פְּקָדְתָּנוּ בְּגַבְבָּה. וְלֹא כֵן תְּלַחְשֵׂר מִתְּחִלָּה שְׁאַרְבָּעָה: "אַתָּה צָבָן דָּבָר קְבּוּסָה
אַלְאָה בְּאַרְצָה וְבָרָאָל". יְכוֹן מִתְּשִׁאָרְדוֹר שְׁלָא בְּזַהֲרָה קְשָׁבָר חַזָּה אֶלְאָרָךְ
וּמְרַבָּה מִבְּרָאָה מִבְּזָבָה בְּאַלְאָה. וְכֵן אַסְרָר: "אַתָּה אַדְנָא דָּבָר קְשָׁבָר
מִקְהִיטָּה". וְמִאַתְּהָבָט מִלְּאָחֶן אַמְּרָרָה: "כֵל טְהָרָה אַרְבָּעָה אַמְּתָה גַּדְעָן
יְלָאֵל בְּקָבְשָׂת לְזַהְאָה בְּנֵי קְנָעָן בְּמָאָה. וְרַיְאָה, אַשְׁר, מִתְּהִלָּה
הַשְׁׁתָּקָנוּתָה לְבָבָךְ אַרְצָה יְלָאֵל מִלְּמָד, הַתְּקַשֵּׁש לְעַבְרָה בְּגַדְעָן בְּגַדְעָן מִשְׁלָא
מִצְּבָא קְלִי פְּנִים, עֲזָה לְפָנִים" שְׁפָטָה כָל נָהָר: "דִּזְקָפָא כְּמַתָּה וְאַתָּה
לְאַתָּה בְּלָבָבָךְ מִתְּמָר בְּגַדְעָן לְבָבָךְ".

כטבנין

ס וְיִעַשׂ בָּנֵי יִשְׂרָאֵל. "יָאמֶר רַבִּי פָּטוּחַ לֹא כְלֹמֶד מִשְׁוֹרֶת לְמַעַן שְׁוֹרֶת אֲלֹהִים, כְּלֹמֶד שְׁגָנָנָה לְמַעַן נָסָם וְאַכְרָר שְׁרוֹת בֵּין עַמּוֹת הָלוּקָן לוֹ עַל כָּל עַנְחָתוֹ גַּעֲשָׂה בְּרִיהָ תְּדוּשָׁה, יִשְׂרָאֵל כְּשַׁנְיָנָה לְהָם נָסָם וְאַמְרָר שְׁרוֹת מְכֻלָּה כְּלֹמֶד עַנְחָתוֹת שְׁגָנָנָה יְזָרְעָל יְזָרְעָל מְשָׁעָרוֹת הַזָּהָב, וְכֵן אַתָּה עַנְחָתוֹת דְּבוּרָה וְנוּרָה שְׁגָנָנָה לְהָם נָסָם וְאַמְרָר שְׁרוֹת שְׁנָמְחָלָה עַנְחָתוֹת הַרְמָה, רַבִּי אַיִוּ בְּשֵׁם רַבִּי אַבָּא בְּכָל מִשְׁמָרָה הָאָרֶץ וְיִשְׂרָאֵל לְעַשְׂתָּה הַרְמָה, וְכֵן כְּתָבָה וְצָבָן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חַתְּלָת עַשְׁיָה דְּתִיכָן הָם כִּה שְׁעָשׂוּ לְשָׁעַר אֶלָּא מְחַל לְהָם הַקְּבָ"ה כִּיה שְׁעָשׂוּ לְשָׁעַר, וְכֵן אַתָּה מְצָא בְּרוּךְ שְׁגָנָנָה לְנָסָם וְאַכְרָר שְׁרוֹת וְמַנְנָן שְׁנָמְחָלָה לוֹ כָּל עַנְחָתוֹ דְּכְרָבִיב כְּתָבָה יְיָאָה דְּבָרִי דָּרָר דָּאָתָרָנוּס וְתִיכָן הָם הַרְאָסְטָנוּס אֶלָּא מְלָמֵד שְׁמַטְלָה לוֹ הַקְּבָ"ה.

הגאולה האמיתית זוatta, כשם שהיא תולכת ומבטלת את מצב ה"מפוזר ומפוזר של העם, של היהתו בארץות העמים אויבין, ומחזירה אותו לקדמות הייחודה גוי הארץ, בארץ המיחודה והשינית לו ומתחילה לערכו העולמי וההיסטוריה, למצוב חביבתו לעומת גבירות עמים וקורות דורות, וכשם שהוא מקים את התורה ומוקומם נחלתו לעומת השכינה בחורם ישראל למקומם ותקומם בו, לעומת עומת ביטול הגודול של התורה וגולותה הנוראה של השכינה אשר בגלות ישראל ובהריסט קיומם על-ידייה, — כן היא מכוננת ומחדשת את הויה-חיהיהם של ישראל, בכל שיכלול אמיותה, בנועס ואמור, ובדרכו הרהוריומי מטה של היישוב בארץ והילושה אותה.

16

ד"ש רב עירוא זימין אל
משמעות הדבר *וימני אל משמה הדבר (אש)
או רוכח יוניל הוליך ונמל עיריך הקביה
לעתה סעה לאזיך לדיוקם בום שיגמל חסנו
לודע טלייזוק לאזיך שאכלין ושותן
ונתנן לו לאבדם אבנין כום של ברכה
לבך ואומר להן אני מברך שיזיא מבני
ישמעאל אמר לו ליאזיך טול ובך אמר
להן אני מברך שיזיא מבני עטש אמר לו
לעקב טל ובך אמר לך אני מברך
שבשאותו שוי אוזיה בחיתון שעוזיה תורה
לאומן עלי אמר לו למשחה טול ובך אמר
ליהם אני מברך שלא וכוחו לנום לאין
ישאל לא בחר ולא בתמי אמר לו להושע
טל וברך אמר להן אני מברך שלא וכוחו
לבן דרכחיב וזושע בן נון בעז יהושע בני
אומר לו לדוד טול ובך אמר להן אני אביך ול נאה לבך שנאמ' ביטול
ישועת אישא ובבבון לה אקראי :

17

כ. אס (6) א'

וזכרו "או ישר מטה ובני ישראל את השירה הזאת לך". ש' לא
בامر אלא ישיר, שכן בכל שנה ושנה שנעה שהנוהג שביר השירה
בחכינה הרבה ומועליה מתעכברים בקרובנו כל הנשות מכל הזרות, וכל אשה
מתאנן הואnan ריבבה וריבבי רבבות, ואין לשער גודל השפע המונღה בעת אמרה
השירה, וובליטים לזכות עתה להופעת אור מלכטו יתברך מעין מה שיתגלה
לעתה. ויאתפו לאמר' לאמר' לדורי זורות, לאמר' בבלות לאמר' בארץ ישראל,
לאמר' בגאותה של שמלה, וכל מי שולח לשירת ההוא בת עלום והוה לשבח בה
ליומו של משיח ולעולם הבא אשרנו מת טוב חקלנו ומה געיס גודלו מה יפה
ירושתנו, הבה נחטץ ונאמר כלינו ד' מלך ד' מלך ד' מלך לעולם ועד.
ובירטם קודש ונישל את השירה הזאת. שומה בפיינו מאתו יתברך שם ובחופעת
הגבואה של משה רבנו שנמנבא בוגה וגם אנו וינו מתגבאים או בוגה זה אליו

כטבנין